

NATUURCOLUMN

Kijk toch eens! Wat een kleuren, wat een geuren, wat een variatie! Tijdens elke wandeling verwonder ik me over de pracht en de diversiteit van de Spaanse mediterrane flora en fauna. Geel, paars, blauw, wit, rood of groen. Alles groeit en bloeit dat het een lieve lust is onder de Spaanse zon. En het hele jaar rond. Zelfs in de zomer. Prachtige vlinders fladderen van bloem tot bloem en bontgekleurde vogels vliegen in de helderblauwe lucht.

Voor een bijdrage aan de NCM nieuwsbrief duik ik voor informatie over de mediterrane natuur in de literatuur. In elke column zal ik een plant of dier in het zonnetje zetten. Geniet met me mee.

Upupa epops, Hop

Wat was ik enthousiast toen ik voor het eerst de baltsroep van de hop vogel hoorde. *Hoep- oep- oep!* Een hop, dat moet een hop zijn! Wow.

In Nederland en België is deze prachtige vogel al decennia lang niet meer te horen en staat hij op de Rode Lijst als "Verdwenen". Ik had hem dus nog nooit gehoord of gezien. Maar oh bof, juist hier in Spanje en dan vooral in Zuid Spanje is de hop het hele jaar door te vinden. Het gehele Iberische Schiereiland is zelfs zijn voornaamste broedgebied. Ik gaf tijdens wandelingen mijn ogen goed de kost want ik wilde deze pronkgrage vogel ook graag zien.

Tijdens een wandeling in de Sierra del Algarrobo aan de rand van een woonwijk zag ik hem dan eindelijk. Niet één, maar zelfs meerdere. Rustig scharrelden ze op de bodem op zoek naar insecten zoals rupsen, spinnen, pissebedden en emelten. Voorzichtig sloop ik er heen om foto's te maken. Ze bleven rustig met hun lange snavel in de grond pikken. Ze voelden zich helemaal niet bedreigd, waardoor ze hun hanenkam niet op hoefden te zetten. Dat was dan eigenlijk wel een beetje jammer, want die is prachtig en extravagant.

De vleugels en waaiersstaart zijn voorzien van zwarte en witte banden. Het verenkleed en de kop zijn roestbruin gekleurd. En op de kop een soort hanenkam, of bij opwinding een zwartgepunte indianentooi. Wat een mooie, tropisch ogende, vogel en eenmaal gezien niet te verwarren met andere vogels. Handig.

Thuis sloeg ik er wat hoppen informatie op na. En toen bleek dat ook bij vogels de mooie buitenkant kan bedriegen. Mijn oma zei vroeger altijd als mensen zich verwaand voordeden: Van boven bont en van onder.....! Hoe waar was dit vaak. En zelfs bij de hopvogel lijkt deze wijsheid op te gaan.

Er bestaat zelfs een speciaal hopgezegde: "stinken als een hop". De hop maakt namelijk meestal zijn nest niet schoon. Doordat de bewoners van het nest, jong en oud, zich bij gevaar ontlasten met een sterk naar rottend vlees ruikende vloeistof zijn de volksnamen schijthop, drekhop of vuilhop te verklaren. Tja, dat had ik van deze verwaande kwast niet gedacht. Maar in de natuur is niets voor niets. Hoppen hebben deze verdedigingstactiek ontwikkeld om belagers op afstand te houden. De stank stoot namelijk nogal af. Dus in dit geval is het contrast tussen bont en stront goed te verklaren.

De naam hop is een klanknabootsing van zijn roep. Als hij bij opwinding zijn grote kuif opzet krijgt hij een wat "hanig" uiterlijk. Daardoor heeft hij ook streeknamen als drekhaan, stinkhaan en slijkhaan. Maar ik wil het hoppen vrouwtje toch wat clementie geven. In een veilige omgeving zal het nest niet bevuild behoeven te worden met belagers afschrikkende stinkende sproeivloeistof. Zonder belagers in de buurt wordt het nest schoon en fris gehouden. Het nest maken ze in een holle boom, nis of rotsholte. En omdat hoppen houden van warme en droge zomers zijn dat hier in Spanje vaak oude olijfbomen. Een nest is het eigenlijk niet te

noemen, want ze doen geen moeite voor het maken van een zacht nestje. Gewoon de holte zelf voldoet. De 5-8 eieren worden door het vrouwtje uitgebroed. Mannetje en vrouwtje verzorgen samen hun kroost.

Grappig is dat in Spanje de zang officieel aangegeven wordt als up-pu-pu-pu. En dat is precies wat de wetenschappelijke naam aangeeft. Nog een interessant weetje. Het hopen vrouwtje beschildert met speciaal vet uit haar stuitklier haar eieren. De eieren worden met dit antibacteriële vetlaagje beschermt tegen infecties. Gaat u met Spanjaarden op stap en u ziet een **hop, dan kunt u roepen: Mira**, abubilla! Want hier is de hop een van de meest populaire vogels.

Deze foto heb ik van internet geplukt.

Mijn eigen foto is erg vaag.

Alle informatie is bij elkaar gezocht in diverse boeken en bronnen op internet. De foto's zijn van eigen hand.

Met zonnige natuurgroeten, *Anja*